

Parlamentul României
Camera Deputaților

Hr. 1/975/VB
18.03.2013

OPINIE

privind Comunicarea Comisiei: Analiza anuală a creșterii pe 2013

COM (2012) 750

Având în vedere Tratatului de la Lisabona, în special art. 5 și 12 TUE și protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate Tratatului,

Având în vedere Constituția României, republicată, în special art. 148,

Având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011,

Luând în considerare proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare în ședința din 11.02.2013,

Luând în considerare proiectele de opinie adoptate de Comisia pentru buget finanțe și bănci, Comisia pentru muncă și protecție socială, Comisia pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic, și Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport în ședințele din 19.02.2013,

Luând în considerare proiectele de opinie adoptate de Comisia pentru industrii și servicii și Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor în ședința din 26.02.2013,

Luând în considerare punctul de vedere al Guvernului României, exprimat prin pozițiile prezentate de către reprezentanții Ministerului Afacerilor Externe în cadrul audierilor și prin Nota Ministerului Afacerilor Externe,

Luând în considerare informațiile transmise de Reprezentanța Permanentă a României pe lângă Uniunea Europeană,

Luând în considerare materialele documentare elaborate de către Direcția de drept comunitar a Camerei Deputaților,

Având în vedere Declarația Membrilor Consiliului European din 30 Ianuarie 2012, Concluziile Consiliului European din 28-29 iunie 2012, Concluziile Consiliului European din 13-14 decembrie 2012, precum și Concluziile Consiliului European din 7-8 februarie 2013,

Având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 7 februarie 2013 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: analiza anuală a creșterii 2013 (2012/2256(INI)), precum și raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru bugete, al Comisiei pentru dezvoltare regională, precum și cel al Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0032/2013) din Parlamentul European,

Având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 7 februarie 2013 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: ocuparea forței de muncă și aspecte sociale în Analiza anuală a creșterii pe 2013 (2012/2257(INI)),

Având în vedere Concluziile celei de-al 3220-a reuniuni a Consiliului Afaceri Economice și Financiare, din 12 februarie 2013,

Luând în considerare recomandările prezentate în Studiile de Strategie și Politici publicate de Institutul European din România în anul 2011, în special Studiul nr. 3 – „Semestrul European și asigurarea unei creșteri economice sustenabile prin însănătoșirea finanțelor publice. Lecții pentru România din perspectiva sustenabilității finanțelor publice”,

Luând în considerare informațiile prezentate în Studiul “An Assessment of the European Semester”, realizat de Parlamentul European - IP/A/ECON/ST/2010-24 / PE 475.121/ Septembrie 2012,

Luând în considerare proiectul final de opinie adoptat de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 26 februarie 2012,

Având în vedere aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de 04.03.2012,

Camera Deputaților, în conformitate cu prevederile art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/2011 din data de 27.04.2011, adoptă prezenta **opinie**:

1. Felicită toți actorii care au contribuit la îndepărtarea amenințărilor de implozie a sistemului financiar european și la apariția primelor semne ale redresării situației economice și subliniază rolul spiritului de unitate manifestat la nivelul membrilor Uniunii, hotărâtor în menținerea stabilității și viabilității monedei unice europene.
2. Împărtășește opinia exprimată în acte ale Parlamentului European și ale Consiliului UE, că deși situația economică începe să se îmbunătățească, iar

încrederea în performanța economiei europene sporește, este esențial ca statele membre să rămână angajate pe calea reformelor, mai ales că redresarea pare a fi lentă, iar zona euro continuă să se confrunte cu o recesiune dublă, cauzată de datoriile excesive și de criza financiară.

3. În act de situația dramatică de pe piața muncii la nivelul întregii Uniuni, unde șomajul rămâne extrem de ridicat, cu peste 25 milioane persoane fără locuri de muncă, din care 10 milioane sunt tineri. Reține că în 12 din cele 27 state membre rata șomajului tinerilor depășește 25%.
4. Reține că Semestrul european, lansat de Analiza anuală a creșterii (AAC), este un instrument destinat a îmbunătăți coordonarea politicilor europene, atât pe problemele macroeconomice, cât și structurale, fiind parte a unui obiectiv mai larg al UE de a consolida guvernanta economică.
5. Reține că începând cu ciclul 2012, odată cu adoptarea Pachetului de șase acte legislative, Semestrul european coordonează norme fiscale mai stricte și acționează ca un cadru de coordonare și pentru noua procedură de dezechilibru macroeconomic și că acest lucru sporește intensitatea intervenției în politicile economice ale statelor membre și, implicit, nevoia de transparență și legitimitate.
6. Este de acord că Pachetul de două propuneri ar constitui un pas important spre un Semestru european mai eficient. În act că unul dintre cele două Regulamente propuse se referă la state în care, ca și în România, se aplică programe de asistență financiară. Reține că aceste state sunt scutite de la unele dintre cerințele care rezultă din semestrul european, dar li se impun condiții mai severe în ceea ce privește respectarea acordurilor și raportarea.
7. Apreciază că Semestrul european continuă să reprezinte un cadru eficient pentru identificarea de soluții la problemele din domeniu și că finalizarea cu succes a acestui exercițiu, alături de o reformă bancară solidă și înregistrarea de progrese în implementarea obiectivelor Europa 2020, inclusiv a celor cinci priorități de acțiune menționate de AAC 2013, pot conduce la redresarea situației pe plan economic.
8. Păstrarea în AAC 2013 a aceluiași priorități identificate în AAC 2012 are avantajul asigurării continuității strategiei angajate la nivel UE și la nivele naționale, dar prezintă dezavantajul ignorării rezultatelor modeste realizate în special în privința creșterii economice.
9. Apreciază că o coordonare eficientă a politicilor economice într-un sistem de guvernare multi-nivel extrem de complicat, cum este sistemul UE, este posibilă numai dacă se furnizează o orientare timpurie, riguroasă și transparentă și dacă statele membre își asumă procesul, la nivel național.
10. Împărtășește aprecierea Consiliului că orientările macroeconomice și fiscale cu caracter orizontal furnizate în 2012 rămân, în general valabile, la fel ca și cele

cinci domenii prioritare generale evidențiate de Comisie, asupra cărora ar trebui să se concentreze eforturile depuse la nivel național și la nivelul UE pe parcursul anului 2013.

11. În continuare, recunoaște că trebuie pus un accent deosebit pe aplicarea efectivă a angajamentelor anterioare în favoarea reformei, în special a celor stabilite în programele naționale de reformă și evidențiate în recomandările specifice fiecărei țări.
12. Aderă la viziunea exprimată de Rezoluția Parlamentului European care susține că „pilonul disciplinei fiscale favorabile creșterii ar trebui dezvoltat în paralel cu pilonul reformelor structurale de promovare a creșterii, cu pilonul democrației și cu cel al solidarității în fiecare stat membru”.
13. Observă că AAC este o declarație cu privire la preferințele privind viitoarele priorități politice cheie și consideră că, chiar dacă argumentele economice elaborate vor demonstra că aceste preferințe sunt justificate, decizia trebuie să rămână una politică.
14. Observă că metoda deschisă de coordonare folosită pentru a coordona reformele structurale în Uniunea Europeană, inclusiv în Strategia Lisabona, a fost un experiment care încerca să stabilească și să atingă un obiectiv comun, pe căi care să nu afecteze suveranitatea națională. Consideră că cele două obiective sunt incompatibile, pentru că nu este posibil să se realizeze o coordonare, fără o pierdere de suveranitate, că mecanismele actuale sunt necesare și mai performante și că ar trebui contracarat caracterul invaziv al unor prevederi normative, prin consolidarea legitimității acțiunilor Uniunii.
15. Împărtășește opinia că este esențial să se promoveze responsabilitatea democratică, asumarea responsabilității și legitimitatea tuturor actorilor implicați în cadrul Semestrului european, inclusiv participarea adecvată a Parlamentului European și a parlamentelor naționale.
16. Consideră totuși că legitimitatea Semestrului european este o problemă complexă și insuficient soluționată. AAC este aprobată de către Consiliul European ceea ce îi conferă o anumită legitimitate politică. Totuși, deși dialogul economic codificat prin Pachetul de șase acte legislative oferă Parlamentului European dreptul de a interveni în Semestrul european aproape în orice moment, Tratatul nu legitimează Parlamentul European să ia decizii de politică economică, rolul său fiind limitat la creșterea nivelului de conștientizare publică a deciziilor și la solicitarea de informații.
17. Admite că o soluție definitivă ar putea necesita schimbări substanțiale ale tratatelor Uniunii, dar apreciază că pe termen scurt, creșterea implicării parlamentelor naționale, este indispensabilă pentru a permite ca măsurile să poată fi totuși adoptate și aplicate, în termeni democrației.

18. Atrage atenția că Pachetul de șase acte legislative, viitorul pachet de două propuneri legislative și Pactul fiscal ar putea crea o geometrie multiplă a UE, decalajul dintre țările din zona euro și non-euro, adăugându-se la alte clivaje din Uniune; pe de altă parte, complicațiile geometriei variabile ar putea afecta însăși legitimitatea procesului.
19. Susține poziția Parlamentului European de promovare a dispozițiilor propuse în cele două pachete de promovare a dialogului economic și a controlului global privind procesul intitulat „*Semestrul european al parlamentelor naționale și al Parlamentului European*”.
20. Aderă la conceptul creării unei Conferințe interparlamentare cu participarea delegațiilor parlamentelor naționale și Parlamentului European, dedicată coordonării politicilor economice și încurajează acțiunile de amplificare a comunicării dintre parlamentele naționale și Comisia Europeană. Observă că Pachetul de două propuneri legislative ar putea deschide un canal de comunicare între Comisia Europeană și parlamentele naționale. Semnalează totuși că riscul acestei ultime opțiuni este diluarea concentrării Comisiei Europene asupra interesului european și plierea pe preferințele exprimate de parlamentele naționale.
21. Susține demersurile de a încorpora Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernanta în cadrul Uniunii economice și monetare, intrat în vigoare la 1 ianuarie 2013, cât mai curând cu putință, în tratatele existente ale UE.
22. Susține o consolidare fiscală inteligentă, prin care să se mențină investițiile în viitoarea creștere, politici macroeconomice solide și o strategie activă de ocupare a forței de muncă, care să mențină coeziunea socială.
23. Împărtășește concluzia Consiliului că se impune ca finanțele publice să fie solide și sustenabile, aceasta fiind o condiție prealabilă esențială pentru asigurarea încrederii pieței, a stabilității macroeconomice și a creșterii economice.
24. Apreciază în mod deosebit concluzia instituțiilor europene că ajustarea fiscală trebuie să continue pe calea unei strategii de consolidare diferențiate, favorabilă creșterii, în conformitate cu situațiile lor bugetare. Ritmul consolidării ar trebui diferențiat între state în funcție de spațiul lor fiscal și de spațiul economiei europene extinse, pentru a evita creșterea negativă și reducerea ocupării forței de muncă, asigurând în același timp sustenabilitatea datoriei.
25. Deși susține teza continuării consolidării fiscale, este conștientă că trebuie utilizate metode adecvate unui obiectiv pe termen mediu și lung, de vreme ce s-a constatat că abordarea pe termen scurt provoacă adesea efecte negative asupra creșterii economice și ocupării forței de muncă, în special în statele aflate în dificultate economică.

26. Majoritatea modelelor economice, precum și realitatea de pe teren demonstrează că multiplicatorii fiscali sunt mult mai severi în perioade de recesiune sau de creștere economică firavă, fapt care agravează efectele pe termen scurt ale unei consolidării fiscale severe.
27. Măsurile de consolidare fiscală fără precedent angajate simultan în toate țările UE, în ultimii 3-4 ani, au provocat efecte severe asupra economiilor statelor membre, cu doi ani consecutivi de creștere negativă, 2012 și estimat pentru 2013.
28. Creșterea negativă anulează în bună măsură efectele presupus pozitive ale consolidării fiscale, neproducând scăderea datoriilor suverane, ci dimpotrivă creșterea lor. Creșterea firavă îndelungată produce efecte dramatice pe piața muncii, unde șomajul, în special în rândul tinerilor a ajuns la nivele fără precedent, cu consecințe grave asupra creșterii economice pe termen lung.
29. Fără a subestima nevoia de consolidare fiscală în vederea creșterii încrederii investitorilor, recomandăm identificarea unui echilibru mai bun între măsurile de reducere a deficitelor și măsurile de stimulare a creșterii economice.
30. Calendarul consolidării fiscale ar trebui relaxat și programat pentru un timp mai îndelungat, concomitent cu menținerea unor spații adecvate de politică atât la nivel UE, cât și la nivel național, prin asigurarea unor mărimi critice minime pentru cele 28 de bugete (27 naționale + bugetul UE) în vederea stimulării creșterii și ocupării.
31. Este de acord că mixul corespunzător de măsuri privind cheltuielile și componenta de venituri depinde de context, iar consolidările bazate mai curând pe reducerea cheltuielilor neproductive decât pe creșterea veniturilor tind să fie mai durabile și mai favorabile creșterii pe termen mediu, deși pe termen scurt acestea au efecte mai puternice de agravare a crizei.
32. Apreciază opinia Parlamentului European privind necesitatea de a se realiza o coerență deplină între măsurile de consolidare bugetară și măsurile economice, pe de o parte, și măsurile privind politica socială, creșterea economică și ocuparea forței de muncă, pe de altă parte.
33. Atrage atenția că definirea obiectivelor la nivel european și recomandările nu sunt suficient justificate de o cuantificare transparentă a efectelor secundare produse în statele membre, care ar rezulta din punerea în aplicare simultană a măsurilor propuse și că acest fapt subminează eficiența Semestrului european.
34. Semnalează absența unei explicații clare pentru selecția de priorități de politici și obiective ale Comisiei Europene, de exemplu, în ceea ce privește evidențierea eventualelor compromisuri pe care le presupun opțiunile politice exprimate în AAC.

35. Observă că prioritizarea recomandărilor UE, atât pe palierul statelor membre cât și pe palierul politicilor, nu este suficient de fundamentată și de aceea creează dubii privind corectitudinea criteriilor utilizate.
36. Semnalează că dificultățile de prognoză privind deficitele și PIB-ul fac îndrumarea ex-ante dificilă și că o eventuală lipsă de acuratețe a prognozei se traduce prin dificultăți ale statelor membre de a aplica recomandările specifice de țară.
37. Apreciază în mod deosebit viziunea exprimată la summitul din 8 februarie a.c., care rezervă un loc central promovării coeziunii economice, sociale și teritoriale și a solidarității între statele membre.
38. Apreciază că politica de coeziune este cel mai bun instrument dintre cele disponibile, pentru o redresare generatoare de locuri de muncă.
39. Având în vedere rolul-cheie jucat de politica de coeziune în dezvoltarea programelor naționale din cadrul Semestrului european, consideră că AAC ar trebui să pună accentul în primul rând pe această politică, care ar trebui să contribuie la dezbaterea anuală privind creșterea și locurile de muncă în UE.
40. Subliniază faptul că, într-o perioadă caracterizată prin constrângeri fiscale majore și o capacitate redusă de creditare în sectorul privat, fondurile structurale și fondul de coeziune reprezintă o pârghie esențială aflată la dispoziția statelor membre pentru stimularea economiei, care contribuie la atingerea obiectivelor în materie de creștere și ocupare a forței de muncă, consacrate de Strategia Europa 2020.
41. Salută confirmarea atât de către Comisia Europeană cât și de către Parlamentul European a utilității îmbunătățirii suplimentare a capacității administrative în vederea asigurării unei distribuiri mai rapide a fondurilor structurale încă nefolosite, având în vedere că plata mai rapidă a resurselor încă nefolosite din fondurile structurale poate contribui la o creștere a lichidității pieței.
42. Apreciază că modernizarea administrației publice ar viza, în special prin abordarea întârzierilor din sistemul judiciar, reducerea sarcinii administrative, dezvoltarea serviciilor de e-guvernare și partajarea celor mai bune practici în acest domeniu.
43. Aderă la opinia că bugetul Uniunii Europene trebuie să constituie un catalizator al creșterii economice și al locurilor de muncă în întreaga Europă, în special prin imprimarea unui efect de pârghie pentru investițiile productive și de capital uman.
44. Susține conceptul dirijării reformelor către o dezvoltare durabilă, cu un nivel crescut de competitivitate. Cercetarea-inovarea, educația și formarea profesională, reformarea pieței muncii, concomitent cu eliminarea obstacolelor care împiedică crearea de noi locuri de muncă, spiritul antreprenorial, fluxurile de credit către IMM-uri, reformarea administrațiilor publice, servesc acest scop.

45. Apreciază orientarea dată de Consiliul European din iunie 2012 privind aprofundarea reformelor structurale în vederea deblocării potențialului intern de creștere, inclusiv prin deschiderea concurenței în industriile de rețea, promovarea economiei digitale, exploatarea potențialului prezentat de o economie ecologică și salută atenția acordată, în cadrul priorităților AAC 2013, valorificării potențialului de creare de locuri de muncă al sectoarelor-cheie, precum industriile inovatoare, serviciile, economia verde, sănătatea și asistența socială („sectorul alb”) și sectorul TIC; este decisă să contribuie la promovarea antreprenoriatului, inclusiv antreprenoriatul social și să sprijine întreprinderile nou-înființate.
46. Atrage atenția că, în pofida diverselor programe privind lichiditățile instituite de BCE, creditele acordate sectorului privat, care reprezintă cheia pentru finanțarea economiei reale, continuă să fie insuficiente, iar fluxul creditelor private a fost încetinit în mai multe state membre. Reluarea activității normale de creditare a economiei și finalizarea urgentă a restructurării sectorului bancar, reprezintă o cerință fundamentală. Autoritățile naționale de supraveghere și Autoritatea Bancară Europeană ar trebui să asigure faptul că recapitalizarea băncilor nu duce la o reducere a efectului de levier. În același timp ar trebui introduse mecanisme care să împiedice băncile să restricționeze în mod nejustificat creditarea economiei reale.
47. Evidențiază importanța reluării activității de creditare a economiei, în special pentru IMM-uri, care ar mai putea beneficia și de o mai bună mobilizare a fondurilor structurale prin accelerarea punerii în aplicare a programelor și a proiectelor existente, prin reprogramarea după caz a fondurilor și angajarea rapidă a fondurilor nealocate încă, unor proiecte specifice, consolidarea sprijinului BEI pentru IMM-uri și infrastructură, utilizarea de „obligațiuni pentru finanțarea proiectelor”, menite să stimuleze finanțarea privată a principalelor proiecte de infrastructură, eliminarea restricțiilor nejustificate aplicate furnizorilor de servicii și facilitarea înființării unei societăți, în general, reducerea continuă a sarcinii generale de reglementare pentru IMM-uri și pentru microîntreprinderi.
48. Este de acord cu Comisia care consideră că instrumentele financiare inovatoare ale UE pot servi drept catalizatori pentru investiția propusă, pot avea un efect multiplicator asupra bugetului UE și pot îmbunătăți potențialul de creștere al UE.
49. Recunoaște că finalizarea pieței unice reprezintă un element-cheie în cadrul reacției UE la criza financiară, economică și socială. Își exprimă speranța că progresele așteptate în materie de calificări profesionale, achiziții publice, detașări ale lucrătorilor, dezvoltarea în continuare a comerțului electronic transfrontalier, inclusiv prin facilitarea tranziției către facturarea electronică, realizarea semnăturii electronice și autentificării electronice, introducerea internetului de mare viteză, modernizarea regimului de drepturi de autor, nu vor întârzia.

50. Acceptă argumentul că nu se pot adopta reguli noi până când aplicarea celor anterior adoptate nu a fost realizată. În cazul pieței unice, o legislație care nu a fost implementată reprezintă un adevărat obstacol în calea funcționării pieței unice. De aceea susține Comisia Europeană în demersul său de sporire a exigenței în ceea ce privește termenul-limită de transpunere, cu obiectivul de „toleranță zero” în ceea ce privește implementarea directivelor.
51. Acordă importanță maximă finalizării integrale a pieței interne a energiei până în anul 2014, în conformitate cu termenele convenite, și garantarea faptului că niciun stat membru nu rămâne izolat de rețelele europene de gaz și energie electrică după 2015, cu convingerea că acest lucru va contribui în mod semnificativ la competitivitatea, creșterea economică și ocuparea forței de muncă la nivelul UE.
52. Își exprimă susținerea pentru consolidarea dimensiunii externe a pieței unice, pentru utilizarea comerțului internațional ca motor al creșterii economice și pentru respingerea oricăror practici protecționiste. Salută orientarea instituțiilor Uniunii Europene spre deschiderea piețelor și stimularea schimburilor comerciale cu partenerii UE; regretă că măsurile pentru realizarea reciprocității pe plan mondial, nu și-au dovedit încă eficiența.
53. Așteaptă cu interes propunerea Comisiei Europene privind instrumentul de convergență și competitivitate, menit să sprijine reformele din statele membre, combinat cu un sprijin financiar european. Își exprimă speranța că se vor identifica cele mai bune soluții pentru a face din contractele de creștere și competitivitate, instrumente benefice tuturor statelor membre.
54. Salută propunerile de consolidare a luptei împotriva fraudei și a evaziunii fiscale și măsurile dedicate realizării unei mai mari coerențe între sistemele fiscale naționale.
55. Ia act de observația Parlamentului European privind reducerea capacității de plată a contribuabililor în mai multe state membre, pe fondul amplificării economiei subterane europene, estimată la aproximativ 22,1 % din activitatea economică totală, cu pierderi aferente de venituri din impozite, estimate la aproximativ o mie de miliarde de euro în fiecare an.
56. Împărtășește aprecierea Parlamentului European privind Planul de acțiune al Comisiei în vederea consolidării luptei împotriva fraudei și a evaziunii fiscale și își exprimă speranța că, urmând recomandările Comisiei, statele membre vor adopta măsuri imediate și coordonate împotriva paradisurilor fiscale.
57. Constată că instrumentele existente nu sunt suficiente pentru combaterea fraudei și a evaziunii fiscale și că, deși se propune aplicarea comună a contramăsurilor adoptate împotriva jurisdicțiilor necooperante, nu se precizează metodele și instrumentele.

58. Apreciază determinarea statelor membre în direcția luării unor măsuri eficiente de combatere a fraudei și a evaziunii fiscale, inclusiv în perioadele de constrângeri bugetare și de criză economică, așa cum a fost exprimată în concluziile Consiliului Afaceri Economice și Monetare din 13 noiembrie 2012.
59. Apreciază în mod deosebit propunerea privind Uniunea bancară și mecanismul de supraveghere unic, sub autoritatea Băncii Centrale Europene și le considerăm pași importanți pentru consolidarea Uniunii economice și monetare, precum și pentru realizarea obiectivului general de reluare a activității normale de creditare a economiei;
60. Atrage totuși atenția că *„pentru a gestiona riscurile din sectorul financiar și pentru a corecta punctele slabe anterioare ale sistemelor noastre de reglementare și de supraveghere”* ar trebui ca autoritățile de supraveghere să asigure o aplicare riguroasă a legislației UE privind restricționarea plății bonusurilor de către toate băncile și ar trebui avute în vedere verigi importante din sfera descurajării fraudelor bancare. În acest sens propunem lansarea de către Comisia Europeană a unei consultări privind:
- corelarea printr-o formulă direct proporțională a cuantumului amenzilor aplicate acționarilor sau angajaților băncilor și a altor instituții financiare, pentru contravenții sau infracțiuni care produc pagube patrimoniale, cu cuantumul veniturilor personale, provenind de la banca sau instituția financiară împotriva căreia s-au comis contravenții sau infracțiuni; proceduri simplificate de executare silită a activelor sau bunurilor contravenienților / infractorilor care nu achită amenzile;
 - proceduri simplificate pentru confiscarea activelor financiare sau bunurilor plătite cu fonduri provenite din contravenții sau infracțiuni, comise în dauna unor bănci sau altor instituții financiare și constând în pagube patrimoniale;
 - alimentarea prin proceduri simplificate, a fondurilor destinate garantării depozitelor bancare, cu sumele provenite din confiscarea activelor provenite din contravenții sau infracțiuni care au provocat pagube patrimoniale, comise de acționari sau angajați ai băncilor și a altor instituții financiare.
61. Regretă faptul că propunerea privind taxa pe tranzacțiile financiare nu a putut fi adoptată de Consiliu într-un interval de timp rezonabil, fiind necesar recursul la metoda cooperării consolidate.
62. Felicită statele membre care participă la cooperarea consolidată privind taxa pe tranzacțiile financiare și își exprimă speranța că în curând se vor asocia cât mai multe alte state membre la această acțiune, deoarece, indiferent cât de justificate și de concrete ar fi rezervele exprimate, numai acest tip de acțiuni pot evita fragmentările și incapacitatea de reacție la criză.

63. Își manifestă îngrijorarea față de creșterea riscului de excluziune socială la nivelul Uniunii, cifra de 120 de milioane de persoane expuse unui risc ridicat al sărăciei, aflându-se într-o stare gravă de sărăcie sau locuind în gospodării cu participare la forța de muncă foarte scăzută, fiind de neconceput într-o Uniune a prosperității și a solidarității.
64. Remarcă discrepanțele existente în materie de eficiență a cheltuielilor pentru protecție socială, în scopul reducerii sărăciei. Constată că România face parte din grupul statelor care cheltuiesc puțin pentru protecție socială și realizează un impact scăzut în atingerea țintelor de reducere a sărăciei. În schimb, măsurile luate de un alt grup de state membre au același impact redus în combaterea sărăciei, deși alocă sume mai mari. Recomandă lansarea de către Comisie a unui ghid care să pună la dispoziția statelor membre exemple de bune practici și recomandări pentru eficientizarea alocațiilor.
65. Consideră că, în condițiile resurselor limitate, măsurile dedicate reducerii sărăciei, în recomandările specifice fiecărei țări ar trebui să se focalizeze în primul rând pe persoanele care nu au nicio posibilitate de acțiune, ca de exemplu, persoane cu handicap accentuat sau sever, bolnavi cronici fără capacitate de muncă, persoane în vârstă fără capacitate de muncă, etc.
66. Împărtășește regretul Parlamentului European că AAC 2013 acordă prea puțină atenție implementării precondițiilor necesare pentru creșterea participării la forța de muncă, în special a femeilor, a lucrătorilor cu vârste de peste 45 de ani, a persoanelor cu handicap și a celor mai defavorizate persoane.
67. Este de acord cu Parlamentul European, cu Consiliul European și cu Consiliul UE în ceea ce privește posibilitatea de a transfera sarcina fiscală globală către baze de impozitare mai puțin dăunătoare pentru creșterea economică și crearea de locuri de muncă și de a determina sistemele fiscale să devină mai eficiente, mai competitive și mai echitabile. Solicită evitarea transferului sarcinii fiscale de la impozitele directe spre cele indirecte pentru că acest fapt riscă să agraveze cererea agregată efectivă.
68. Aderă la opinia că măsurile de reducere a costurilor nesalariale ale forței de muncă, precum reducerea sarcinii fiscale, pot avea un impact considerabil asupra cererii de forță de muncă în rândul lucrătorilor cu un nivel scăzut de calificare și al tinerilor.
69. Susține reducerea presiunii fiscale asupra veniturilor salariale, în special în ceea ce privește angajații cu salarii mici și grupurile vulnerabile, transferarea presiunii fiscale către taxe care afectează mai puțin creșterea economică și crearea de locuri de muncă, eliminarea subvențiilor și a cheltuielilor fiscale nemotivate sau dăunătoare, precum și măsuri concrete pentru îmbunătățirea respectării normelor fiscale și a eficienței colectării taxelor.

70. Consideră că reducerile temporare privind contribuțiile la fondul asigurărilor sociale sau programele de subvenții pentru locurile de muncă acordate persoanelor nou-recrutate, în special în ceea ce privește persoanele cu nivel scăzut de calificare sau fără loc de muncă pe termen lung, reprezintă stimulente eficiente de promovare a creării de locuri de muncă.
71. Susține solicitarea Parlamentului European către Comisie și statele membre, în sensul aprofundării integrării piețelor muncii europene, a unor acțiuni destinate creșterii mobilității în cadrul piețelor muncii și între ele, prin eliminarea barierelor juridice și administrative din calea liberei circulații a lucrătorilor în cadrul UE, cum ar fi restricțiile tranzitorii pe piața muncii pentru lucrătorii din România și Bulgaria, și prin îmbunătățirea drepturilor în materie de securitate socială și pensie pentru lucrătorii care își exercită dreptul la liberă circulație. Revizuirea normelor UE privind recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale, inclusiv a cardului profesional european și a pașaportului european al competențelor, consolidarea în continuare a EURES, fac parte din aceeași categorie de măsuri.
72. Regretă că libera circulație a lucrătorilor este obturată prin extinderea la limita maximă prevăzută în Tratatul de aderare a restricțiilor pentru lucrătorii români și bulgari, în condițiile în care eliminarea fragmentării pieței muncii a fost recomandată insistent de către instituțiile Uniunii, ca remediu al recesiunii; în același timp regretă presiunile politice exercitate de instituțiile de presă din unele state membre, asupra României și Bulgariei, referitor la un presupus val de imigranți la 1 ianuarie 2014. Consideră că ignorarea voită a datelor oficiale provenind din statele membre care au ridicat restricțiile și care atestă că nu s-a produs o creștere substanțială a circulației lucrătorilor, reprezintă o practică care contravine codului de conduită al instituțiilor de presă, care incită populația la respingerea Uniunii în ansamblu, odată cu respingerea cetățenilor săi. Așteaptă ca statele membre în care se derulează asemenea campanii media, să adopte poziții conforme cu angajamentele pe care și le-au asumat prin tratatele Uniunii. Speră ca instituțiile Uniunii, ca și celelalte state membre să acționeze împotriva unor asemenea practici. Invită statele membre care promovează restrângerea dreptului de liberă circulație, să constate că problemele nu sunt create de cetățenii români ci de contravențiile sau infracțiunile comis de unii cetățeni români și le încurajează să aplice ferm propria legislație, dacă și când acele persoane o încalcă.
73. Acceptă integral argumentele instituțiilor Uniunii, privind reforma piețelor muncii pentru a le face mai adaptabile, mai dinamice și mai favorabile incluziunii, garantând securitatea adecvată a salariaților, furnizând angajatorilor și angajaților competențe care să le permită să se adapteze la nevoile în schimbare ale piețelor muncii.

74. Felicită Comisia și celelalte instituții ale UE, pentru abordarea hotărâtă problemei șomajului în rândul tinerilor și sprijină cu fermitate propunerea Comisiei cu privire la mecanismele de garanție pentru tineri. Își exprimă speranța că măsurile preconizate vor fi aplicate rapid și că vor fi alocate fonduri suficiente realizându-se un echilibru adecvat între finanțarea UE și a statelor membre.
75. Susține în principiu propunerea de redirecționare a fondurilor disponibile ale UE către sprijinirea încadrării tinerilor în muncă sau într-un sistem de formare.
76. Susține cooperarea și valorificarea sinergiilor dintre sectorul educației și al formării pe de o parte, și întreprinderi pe de altă parte, ca fiind cea mai bună soluție pentru a anticipa nevoile de competențe și pentru a adapta sistemele de educație și formare la nevoile pieței muncii.
77. Aderă la opinia necesității elaborării unor strategii pentru tinerii care nu sunt încadrați în muncă, învățământ sau formare profesională și speră ca statele membre să manifeste solidaritate financiară în elaborarea acestor strategii față de statele membre cu bugete insuficiente.
78. Acceptă ideea utilității unei reforme care să sporească sustenabilitatea sistemelor de pensii, inclusiv prin reducerea numărului de persoane care părăsesc piața muncii timpuriu, dar atenționează că ar trebui realizat un sistem care să stimuleze continuarea activității, exclusiv pe bază voluntară, eventual prin planuri de beneficii fiscale care premiază durata de încadrare în muncă.
79. Constată că aprecierile din opinia privind AAC 2012, prin care Camera Deputaților atenționa că majorarea vârstei de pensionare proporțional cu speranța de viață, restricționarea accesului la schemele de pensionare anticipată și creșterea nivelului de angajare a populației peste o anumită vârstă intră în opoziție cu alte măsuri de reformă a pieței forței de muncă, cum ar fi reducerea șomajului în rândul tinerilor, sunt combătute în AAC 2013, când se afirmă: *„Încurajarea pensionării anticipate a lucrătorilor mai în vârstă în speranța că în locul lor vor fi recrutați tinerii este o politică ce s-a dovedit în mare măsură ineficace și foarte costisitoare în trecut și nu ar trebui să se repete.”*¹. Observă că afirmația nu este demonstrată și prezintă rezerve față de valabilitatea argumentării.
80. Apreciază că reforma sistemelor de sănătate pentru a asigura rentabilitatea și sustenabilitatea, nu ar trebui să se axeze pe diminuarea alocațiilor, ci pe utilizarea eficientă și corectă a resurselor și pe contracararea eventualelor abuzuri.
81. Observă că există câteva contradicții interne sau asimetrii în cadrul sistemului propus de AAC 2013:

¹ Pagina 12, paragraful 3, fraza 2

- Opoziția austeritate-creștere economică persistă în pofida unor încercări de atenuare, întrucât conceptele introduse, ca de exemplu „*consolidare fiscală inteligentă*” rămân confuze și nu sunt verificate;
- Opoziția creștere vârstă pensionare – creare de locuri de muncă pentru tineri;
- Opoziția combaterea evaziunii fiscale, inclusiv a muncii nedeclarate – investiții străine directe, consum;
- Opoziția restricționarea liberei circulații a lucrătorilor – imigrația masivă din statele terțe;
- Opoziția reforme structurale – competitivitate la nivelul UE (reforme structurale sporesc competitivitatea unor state membre, dar o creștere a competitivității nu este nici o sumă zero, nici un o sumă pozitivă, iar alte state membre ar înregistra pierderi de competitivitate);
- Opoziția legitimitate – eficiență a Semestrului european (parlamentele naționale nu permit pierderea de suveranitate în favoarea UE. Aceasta reduce eficiența îndrumării ex-ante.);
- Asimetria de tratament al supravegherii fiscale, foarte dură, și al supravegherii macroeconomice, mai lejeră;
- Asimetria de tratament al deficitelor externe, pe care se pune un mare accent, și al surplusurilor externe, privite cu îngăduință;
- Asimetria între tratamentul foarte sever al datoriilor suverane și tratamentul mai blând al datoriilor private;
- Asimetria între utilizarea puternică a managementul ofertei și utilizarea firavă a managementul cererii pentru sprijinirea economiei.

Solicită eliminarea treptată a asimetriilor semnalate mai sus, asociate până acum cu acțiunile întreprinse pentru revenirea din criza economică și ieșirea din cercurile vicioase cu care ne-am confruntat.

Prezenta opinie este adresată președintelui Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei Europene, precum și Guvernului României.

PREȘEDINTE,

Valeriu Ștefan ZGONEA

